

עפ"ת 57745/10/13 - ימהרן אברהם נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה, פלילי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
17/03/14

עפ"ת 57745-10-13 ימהרן אברהם נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט כמאל סעב
המערער	ימהרן אברהם
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בשם המערער טענה עו"ד גב' זילי ולדמן

בשם המשיבה טען עו"ד רמי סלאמה.

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה, (להלן: "בית משפט לתעבורה"), אשר ניתן ביום 15/09/13, על ידי כב' השופט משה גינות, בתיק תת"ע 6620-02-10.

הערעור מופנה כנגד עונש המאסר והפסילה בפועל.

המערער הובא לדין בגין העבירות הבאות:

גרימת תאונה - עבירה לפי תקנה 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה, השתכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"), נהיגה רשלנית - עבירה לפי תקנה 62 (2) לתקנות ביחד עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), עבירה של אי שמירת מרחק - לפי סעיף 49 (א) לפקודה, עבירה של גרימת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38 (3) לפקודה ועבירה של נהיגה בשכרות - לפי סעיף 62 (ד) לפקודה ביחד עם סעיף 39 לפקודה.

המערער צירף שני תיקים נוספים שעניינם עבירות שכרות. הראשון תיק מספר- 11236-08-10 (להלן: "המצורף הראשון") והתיק השני ת"ד (בימ"ש לתעבורה י-ם) 2018/10 (להלן: "המצורף השני").

בכתב האישום בתיק המצורף השני (תיק (י-ם) 2018/10), נטען כי ביום 28/03/2008, סמוך לשעה 05:40, נהג המערער ברכבו בכביש 1 מכיוון ירושלים לכיוון תל אביב כשלפניו נסעה משאית. המערער נהג בשכרות כשבגופו נמצא ריכוז של 158 מ"ג אלכוהול לכל 100 מ"ל דם. עוד נטען כי בהגיע המערער לק"מ 49 פגע עם חזית רכבו בחלקה האחורי של משאית שנסעה לפניו.

בכתב האישום נטען כי רשלנותו של המערער התבטאה בכך שלא שמר מרחק מספיק המאפשר לו לעצור את רכבו בכל עת ובשל העובדה שלא היה ער לכך שהמשאית תעצור, ובדרך זו גרם לתאונת דרכים, בה הוא נחבל חבלה של ממש וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

בכתב האישום בתיק המצורף הראשון (11236-08-10), נטען כי ביום 28/05/10, שעה 01:15, נהג המערער ברכבו בהיותו שיכור. בדיקת שכרות שנערכה לו הצביעה על כך שבגופו נמצא ריכוז של 755 מיקרו גרם אלכוהול בכל ליטר אוויר נשוף.

בעניינו של המערער הוגשו שני תסקירים של שירות המבחן. בתסקיר הראשון אשר הוגש ביום 27/11/12, הובאו פרטיו האישיים של המערער, מקום עבודתו ומגוריו, קשריו עם משפחתו וילדיו וכן נסיבותיו האישיות ועברו.

שרות המבחן התרשם כי המערער סובל מהתמכרות לאלכוהול ועל כן, הפנה אותו ליחידה לטיפול בהתמכרויות. אותה עת, סברה קצינת המבחן כי יש מקום לאפשר למערער למצות את התהליך הטיפולי בטרם תוגש המלצה סופית ועל כן, ביקשה דחיית הדיון לשלושה חודשים על מנת לבדוק אפשרות שילוב המערער במסגרת טיפולית אשר הוצעה לו.

ביום 18/06/13, נתקבל תסקיר קצין מבחן עדכני. התסקיר העלה כי הגורמים המקצועיים באותה יחידה לטיפול בהתמכרויות, התרשמו כי המערער "**לא פנוי לקבלת טיפול**" ואינו "**מכיר במצבו**", למרות חלוף הזמן בו היה בקשר עם היחידה.

שירות המבחן ציין כי לא הייתה התקדמות משמעותית במצבו וקצינת המבחן אף התרשמה כי המוטיבציה אשר הפגין המערער לשילובו בהליך הטיפולי הייתה מהפה והחוצה בלבד.

שירות המבחן ציין כי המערער לא הקפיד להגיע לפגישות ולעיתים אף ניתק את הקשר למשך מספר שבועות.

לאחר קבלת התסקירים ושמיעת טיעוני הצדדים לעונש גזר בית משפט לתעבורה את דינו של המערער לעונשים הבאים:

3 חודשי מאסר לריצו בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, 10 שנים פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1000 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורתו.

כאמור, הערעור מופנה כנגד חומרת הדין ובעיקר כנגד רכיב המאסר בפועל ואורך תקופת הפסילה בפועל.

המערער טוען כי בית משפט לתעבורה החמיר עמו יתר על המידה. המדובר בליד 1985, רווק שנשא לו אישה בשנת 2011 וכיום אב לילדה. מאז נישואיו לא עבר המערער כל עבירה, ועברו מסתכם ב- 8 עבירות קודמות. המערער עובד בחברת "טמפו" בתור שרברב ופסילת הרישיון תביא לפיטוריו ותפגע במטה לחמה של משפחתו הגרעינית, לרבות הוריו שנתמכים על ידו.

ב"כ המערער ביקשה מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן באופן שריצוי העונש יתבצע במסגרת עבודות שירות.

אומנם הטיעון בבית משפט לתעבורה היה חופשי, אך המערער ביקש לחסוך את זמנו של בית המשפט וצירף את שני התיקים הנוספים, בהם הודה וחרף הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, לטעמו, הדבר לא קיבל ביטוי בעונש שהוטל עליו.

עוד נטען על ידי באת כוח המערער כי שליחת המערער למאסר מאחורי סורג ובריח תפגע בו קשות. המדובר במאסר ראשון, כך שהותרת עונש המאסר בפועל על כנו, לא ישרת את האינטרס הציבורי, לטעמו.

בשל כל אלה, מתבקש בית המשפט לקבל את הערעור ולאפשר למערער לרצות את עונשו במסגרת עבודות שירות. עוד ביקשה באת כוח המערער להתערב בעונש הפסילה בפועל, עונש ארוך וחמור במהותו, לגישה.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור. ב"כ המשיבה הפנה להלכה הקובעת כי, ערכאת הערעור אינה מתערבת בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית, למעט המקרים החריגים ויוצאי הדופן וכי לגישתו, עניינו של המערער, אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים.

לדעת המשיבה, המדובר במקרה חמור מאוד בו נהג המערער בהיותו שיכור, תוך שהוא גורם לתאונה בה כלי הרכב ניזוקו והוא בעצמו נפגע.

בא כוח המשיבה הפנה לריכוז הגבוה של אלכוהול שנמצא בגוף המערער ולהתנהלותו הפוגענית כלפי השוטרים שהיו מטרה לקללות והעלבות, כעולה מטופס בדיקת המאפיינים.

עוד נטען כי המערער נכשל בכל הבדיקות והתנהגותו המעליבה את השוטרים הממלאים את תפקידם, הייתה מחוסרת כל רסן. כל אלו מלמדים על אופיו והתנהגותו הן בכביש והן עם בני אדם בהיותו שיכור.

לדעת המשיבה, התסקיר שלילי. שירות המבחן ציין כי המערער אינו מודע למצבו ואינו מתאים לתהליך הטיפולי בשל

המשיבה הפנתה לתסקיר שם ציין שירות המבחן כי הסיכון להישנות מעשים דומים ע"י המערער, לא פחת וגם בשל כך, הציע להטיל עליו עונש מוחשי, מרתיע וקונקרטי.

בשל כל הנימוקים שפורטו, סבורה המשיבה שאין להתיר למערער לרצות את עונשו במסגרת עבודות שירות ובית המשפט מתבקש לדחות את הערעור על כל חלקיו.

טרם מתן פסה"ד הופנה המערער לממונה על עבודות שירות לשם בחינת התאמתו לריצוי עונשו במסגרת זו. מהלך בדיקת התאמת המערער נמשך מעבר לזמן הסביר, כשחלקו של המערער בכך - בבדיקת התאמתו למסגרת של עבודות שירות, אינו שולי וקטן. בסופו של יום, הוגשה חוות דעת הממונה שמצאה אותו מתאים לכך.

לאחר שעיינתי בגזר הדין, בכתב האישום ובעובדות המפורטות שם ושבהן הודה המערער, בעברו של המערער, בתסקירי שירות המבחן, בהודעת הערעור, בחוות דעת הממונה ושמעתי את טענות המצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור בהקשר לעונש המאסר שהוטל על המערער, אם כי ביחס לעונש הפסילה בפועל ולאופן ריצוי עונש המאסר בפועל אני מחליט לקבל את הערעור, כפי שיובא בהמשך.

המערער הורשע בעבירות חמורות של נהיגה בשכרות בשלושה תיקים ובאחד מהם אף נגרמה תאונת דרכים בה נפגע המערער בעצמו וכלי הרכב ניזוקו. אציין כי לא נעלם מעיני הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות.

המערער יליד 1985, בימ"ש לתעבורה סקר את מהלך חייו, לרבות גיוסו לצבא ושחרורו עקב חוסר התאמה, תוך שהוא מסתמך על הנתונים שהובאו בפניו ובין השאר, בתסקירים.

המערער נכשל בעבירה של נהיגה בשכרות הן בשנת 2008, הן בשנת 2009 והן בשנת 2010 כשריכוז אלכוהול בגופו היה גבוה. באחד המקרים הריכוז היה 770 מיקרוגרם אלכוהול בכל ליטר אויר נשוף.

עוד אפנה לגישתו של בת המשפט העליון לעניין מדיניות הענישה הראויה בעבירות של נהיגה בשכרות והסכנה הנשקפת מכך ודי אם אפנה לרע"פ 6439/06 **עובדיה קריטי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 19.10.06), שם נאמר:

"נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על-כן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות"

ראו גם עפ"ת (חיפה) 20502-11-09 **נאדר אבו סיני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.1.10), רע"פ 9826/09 **בכר בן ציון נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 24.1.10) ורע"פ 5297/07 **קנטורוביץ נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 9.9.07).

במקום נוסף צוין כי:

"קביעת עונש המינימום בפקודה נעשתה על רקע הצורך להרתיע נהגים המסכנים חיי אדם בכבישי הארץ ועל בתי המשפט להרים תרומתם למניעת התופעה" (ראו רע"פ 1422/06, **צפניה ארנבייב נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 16.5.06)). ראו גם רע"פ 8387/06 **איליא נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 11.11.06).

לעניין השפעת השכרות על תפקוד הנהג השיכור והפגיעה בשיקול דעת הנוהג ברכב, ראו רע"פ 806/09 **גהספן נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 5/2/09), רע"פ 2073/08 **ברבי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 9/3/08).

התנהלות המערער חייבה ענישה הולמת. בל נשכח כי המחוקק קבע עונש פסילה מינימאלי של 24 חודשים בגין עבירת נהיגה בשכרות, יחד עם זאת, עדיין אין להתעלם מהשינוי שחל במערער כעולה מהתסקיר.

שינוי מהותי וחיובי חל בחייו של המערער - הוא השתלב במקום עבודה מסודר, נשא לו אישה, נולדה לו ילדה, כך שהיה מקום לתת לכך ביטוי בענישה, כדי לאפשר לו להמשיך בדרכו החדשה ולהתמיד בהתנהלותו הנורמטיבית שהחלה עם נישואיו וממשיכה עד היום.

לי נראה כי בית משפט לתעבורה החמיר עם המערער בעונש הפסילה בפועל.

עשר שנות פסילה, תקופה לא קצרה והגם שיש להחמיר ברכיב ענישה זה עם הנוהגים בשכרות, הרי שעל בית המשפט להטיל עונש הולם, תוך העלאת רמת הענישה בהדרגתיות כמקובל במקומותינו, כפי שנקבע בע"פ 2247/10 **ימיני נ' מדינת ישראל**, (12.1.2011) וע"פ 2251/11 **ג'מאל נפאע נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.12.2011). זאת מבלי לחסום כל פתח של תקווה בפני המערער. לטעמי, עונש הפסילה שהוטל על המערער, הגם שזה נכשל בשלוש עבירות של נהיגה בשכרות, חורג הוא מרמת הענישה המקובלת והנהוגה במקומותינו.

בנסיבות העניין, אני מחליט לקבל את הערעור ולהעמיד את עונש הפסילה על שש שנים (במקום עשר שנות פסילה אותן הטיל בית משפט לתעבורה).

הממונה על עבודות שירות, הגיש ביום 12/12/13 בקשה לדחייה כדי לאפשר ביצוע בדיקות שתן ונעתרתי לבקשה. ביום 12/3/14 הוגשה חוות דעת הממונה הקובעת כי המערער יוכל לרצות את עונשו במסגרת עבודות שרות; על כן, אני מחליט לקבל את המלצת הממונה על עבודות שירות ולאפשר למערער לרצות את עונשו במסגרת זו החל מיום 21/5/14 בעמותת חכמה, ידע, לב חם - שכתובתה רח' רוטשילד 38 חדרה.

עמוד 5

על המערער להתייצב במועד הנ"ל בשעה 08:00 במפקדת יחידת הממונה על עבודות שירות - מחוז צפון - רח' הציונות
14 טבריה.

הוסברו למערער את חובותיו במהלך ריצוי עונשו במסגרת עבודות שירות וסמכויות הממונה.

ניתן היום, ט"ו אדר ב תשע"ד, 17 מרץ 2014, במעמד המערער ובאת כוחו עו"ד גב' זילי ולדמן ובא כוח המשיבה עו"ד
שגב אדלר.